

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

22.02.2019 r.

Szanowni Państwo,

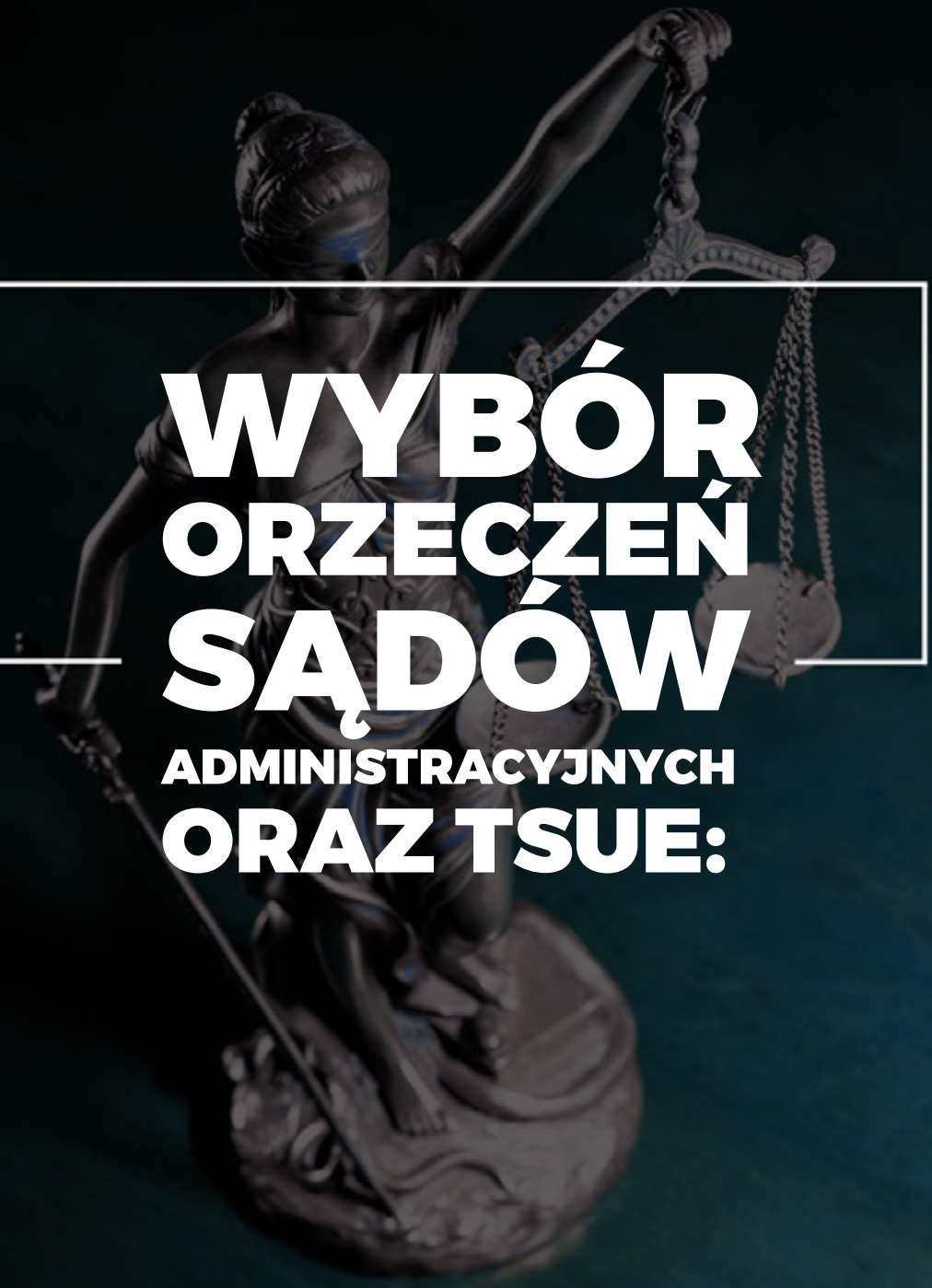
mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań lub w celu uzyskania szczegółowych informacji prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczusi Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK NSA Z LUTEGO 2019 R.: Sposób kwalifikacji na gruncie VAT poszczególnych czynności dokonywanych w ramach zobowiązań wynikających z umowy komisji

1) Ustawodawca wprowadzając art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.t.u. w celu uproszczenia rozliczeń przy umowie komisji zrównał z dostawą towarów również wydanie towarów na podstawie umowy komisji. A zatem, na gruncie u.p.t.u. nie może być mowy o dodatkowej usłudze pośrednictwa, ponieważ wszystkie czynności wykonywane w ramach umowy komisji, mają charakter niezależnych dostaw towarów.

2) Przyjęte przez kontrahentów metody rozliczania prowizji nie mogą determinować wykładni powszechnie obowiązujących przepisów prawa. W szczególności, to że spółka wystawiała faktury zbiorcze na otrzymywane prowizje nie może kreować dodatkowej usługi. Prowizja nie świadczy o tym, że z taką odrębną usługą mamy do czynienia. Prowizja jest immanentnie związana z czynnościami dostawy, stanowi wynagrodzenie de facto za dokonanie czynności dostawy. Prowizja nie stanowi odrębnego bytu, który by się nie mieścił w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.t.u.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z LUTEGO 2019 R.: Kwestia rozliczenia przychodów i kosztów między podmiotami powiązаныmi na gruncie u.p.d.o.p.

1) Skoro spółka, która świadczy usługi w grupie nie posiada potwierdzenia prawidłowości ustalania cen za usługi pomiędzy podmiotami powiązаныmi w trybie Działu IIa o.p., to dla celów podatkowych kwota otrzymywana od kontrahentów nie może być traktowana jako wynagrodzenie za usługę. W związku z powyższym w sytuacji spółki nie znajdzie zastosowania art. 12 ust. 3c u.p.d.o.p. Przychód z tytułu kwot otrzymanych od kontrahentów będzie stanowił zatem przychód w rozumieniu art. 12 ust. 3 u.p.d.o.p., a momentem jego rozpoznania będzie dzień otrzymania zapłaty zgodnie z art. 12 ust. 3e u.p.d.o.p.

2) Skoro spółka, która jest także nabywcą usług dostarczanych przez inne podmioty z grupy (za które wynagrodzenie będzie ustalane zgodnie z systemem rozliczeniowym, który funkcjonuje w grupie) oraz nie posiada potwierdzenia prawidłowości stosowanych cen transferowych w transakcjach pomiędzy podmiotami powiązаныmi w trybie Działu IIa o.p. - to wydatki ponoszone na nabycie usług nie odzwierciedlają rzeczywistej wartości tych usług i nie stanowią dla

spółki kosztów uzyskania przychodów.

3) Podobnie należy potraktować kwestię rozpoznania przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów w związku z fakturami „true-up” wystawianymi oraz otrzymywanymi przez oddział w rozliczeniu rocznym. W istocie faktury te są niczym innym jak wyrównaniem dochodowości pomiędzy podmiotami powiązаныmi „w górę” lub „w dół”.

WYROK WSA W POZNANIU Z LUTEGO 2019 R.: Kwestia stosowania art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. do kosztów świadczonych przez podmiot powiązаны usług wsparcia produktowego i projektowego

1) Koszty usługi wsparcia produktowego i projektowego uwzględniające opłaty ponoszone przez spółkę na rzecz podmiotu powiązanego nie stanowią kosztów bezpośrednio związanych z wytworzeniem towarów w rozumieniu art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p. Stanowią one koszty ogólne służące działalności spółki, ponoszone są bez związku z konkretnym produktem lub usługą. Trudno uznać, iż obiektywnie kształtują cenę produktu wytwarzanych przez spółkę, ich wysokość nie jest uzależniona od wielkości sprzedaży i świadczony są w formie stałego, bieżącego wsparcia.

2) Odesłanie w art. 15e u.p.d.o.p. do art. 16b ust. 1 pkt 4-7 tej ustawy służy do określenia rodzaju praw i wartości, od których opłaty podlegają ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów podatkowych; bez znaczenia pozostaje natomiast, czy i w jakiej wysokości wpływają na ustalenie wartości początkowej składników majątku trwałego podatnika. Nie podlega wątpliwości, iż wartości niematerialne i prawne są objęte przepisem ograniczającym wysokość opłat zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów do ustawowo określonego limitu (art. 15e ust. 1 w zw. z 16b ust. 1 pkt 4-7 u.p.d.o.p.). Zatem, pomimo że ww. opłaty nie kreują u spółki wartości początkowej jako wartości niematerialnej i prawnej to jednak – mieszczą się w katalogu wydatków podlegających ograniczeniu w zaliczaniu do kosztów podatkowych, o którym mowa w art. 15e ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p.

3) Cel dla którego spółka dokonuje rozliczeń z podmiotem powiązаныm nie stanowi jednej z przesłanek zastosowania art. 15e ust. 1 u.p.d.o.p. Ani organ, ani spółka nie muszą rozważać, jakie były przyczyny podjęcia określonej aktywności, nie ma też znaczenia w jaki sposób spółka ewidencjonuje ponoszone koszty dla celów księgowych - ma to charakter wtórny.

WYROK NSA Z LUTEGO 2019 R.: Opłata roczna z tytułu odrolnienia gruntów nie stanowi wydatku kwalifikowanego do objęcia pomocą publiczną

Opłata roczna, którą płaci spółka z tytułu odrolnienia gruntów rolnych nie stanowi ceny nabycia gruntów lub prawa ich użytkowania wieczystego ani ceny nabycia albo kosztu wytworzenia we własnym zakresie środków trwałych, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia RM z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom działającym na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenach specjalnych stref ekonomicznych. Opłata ta również nie mieści się w kategorii wydatków wymienionych w pkt 3, 4, 5 i 6 tego przepisu. Wydatki na odrolnienie traktowane są przez spółkę jako koszty rodzajowe, zaliczane na bieżąco do kosztów uzyskania przychodów. Niespełnienie warunków, o których mowa w § 6 ww. rozporządzenia, skutkuje brakiem możliwości zaliczenia spornej opłaty do wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą. Jak słusznie wskazał organ podatkowy, bez znaczenia dla kwalifikacji poniesionych wydatków było spełnienie pozostałych przesłanek, iż były to koszty inwestycji poniesione w trakcie obowiązywania zezwolenia strefowego, poniesione w związku z realizacją inwestycji na terenie strefy.

WYROK NSA Z LUTEGO 2019 R.: Zakres zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p. w przypadku korzystania z usług podmiotów zewnętrznych

Interpretacja przepisów dotyczących zwolnienia podatkowego dla dochodów z działalności prowadzonej na terenie SSE wbrew stanowisku organu podatkowego, prowadzi do wniosku, że zakup towarów i usług od podmiotów zewnętrznych nie prowadzi automatycznie do utraty zwolnienia podatkowego w części odnoszącej się do tych zakupów. W konsekwencji należy stwierdzić, że organ wadliwie uznał, że dochód spółki z działalności prowadzonej na terenie strefy w części dotyczącej nabywanych od podmiotu zewnętrznego usług, niezbędnych dla realizacji umowy, powinien być wyłączony z dochodu podlegającego zwolnieniu z u.p.d.o.p. Trudno bowiem byłoby się zgodzić się ze stanowiskiem, że w dobie obecnych realiów gospodarczych istniejących w tak dużym kraju jak Polska istnieje możliwość prowadzenia działalności strefowej bez korzystania z usług pozastrefowych.

WYROK NSA Z LUTEGO 2019 R.: Kwalifikacja transakcji jako łańcuchowej i jej konsekwencje podatkowe w świetle art. 86 ust. 8 i art. 25 ust. 2 u.p.t.u.

1) Z okoliczności sprawy wynika, że spółka holenderska brała udział w transakcjach łańcuchowych, w których organizatorem transportu była spółka polska. A zatem, transakcja tzw. rucho- ma wystąpiła pomiędzy spółką polską a spółką holenderską, tym samym WDT na rzecz kontrahentów spółki holenderskiej (podmiotów unijnych) według In-

coterms 2010 dokonała spółka polska. Natomiast pozostałe dostawy zrealizowane pomiędzy spółką holenderską a jej kontrahentami (podmiotami unijnymi) stanowią dostawy tzw. nieruchomości, opodatkowane w miejscu zakończenia transportu towarów, a więc poza Polską. W tej sytuacji nie może mieć zastosowania art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u., gdyż dotyczy on czynności, które podlegają wyłącznie opodatkowaniu poza terytorium Polski. Natomiast spółka holenderska nie dokonała czynności dostawy poza terytorium Polski.

2) Z uwagi na fakt, że spółka holenderska w ramach transakcji WNT podała przy tych nabyciach polski numer VAT UE, który był numerem nadanym przez państwo członkowskie inne niż państwo zakończenia transportu towarów, to po stronie tego podmiotu wystąpił obowiązek rozliczenia podatku w Polsce, wynikający z art. 25 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u., chyba że spółka holenderska udowodni, że WNT zostało opodatkowane na terytorium państwa członkowskiego, na którym towary znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu. A zatem, obowiązek udowodnienia opodatkowania w innym państwie członkowskim ciąży na spółce holenderskiej. Przepis art. 25 ust. 2 u.p.t.u. nie może być traktowany jako wprowadzający podwójne opodatkowanie, skoro przewiduje możliwość zwolnienia się od opodatkowania poprzez wykazanie, że transakcja została opodatkowana w innym państwie.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

DECYZJA ODDZIAŁU ZUS W GDAŃSKU ZE STYCZ- NIA 2019 R.: Przesłanki podlegania ubezpie- czeniom społecznym z tytułu kontraktu me- nedżerskiego

Dla menedżera, który ma wpis do CEIDG w zakresie zarządzania i jednocześnie ma zawartą umowę kontraktu menedżerskiego na zarządzanie i jeżeli przychód uzyskiwany z tej umowy - dla potrzeb opłacania podatku dochodowego od osób fizycznych - jest przychodem z działalności wykonywanej osobiście, to umowa kontraktu menedżerskiego jest traktowana jako tytuł do ubezpieczeń społecznych, a nie jako umowa wykonywana w ramach działalności gospodarczej. Osoba ta podlega wówczas ubezpieczeniom jako zleceniobiorca (wykonywanie kontraktu menedżerskiego o charakterze umowy o świadczenie usług). Obowiązkowe są dla niej ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe. Ubezpieczenie chorobowe jest dla niej dobrowolne.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LUTEGO 2019 R.: Przed-
siębiorca strefowy nie ma obowiąz-
ku odrębnego ewidencjonowania
i kalkulowania dochodu (poniesio-
nej straty) w odniesieniu do każde-
go z posiadanych zezwoleń**

Spółka prowadząca działalność w SSE jest zobowiązana do prowadzenia ewidencji rachunkowej zgodnie z art. 9 ust. 1 u.p.d.o.p., czyli w sposób pozwalający m.in. na określenie wysokości dochodu (straty) z działalności zwolnionej, prowadzonej na podstawie posiadanych zezwoleń oraz wysokości dochodu (straty) z działalności podlegającej opodatkowaniu, niezależnie od liczby posiadanych zezwoleń na prowadzenie działalności na terenie SSE. Brak jest natomiast obowiązku odrębnego ewidencjonowania i kalkulowania przez spółkę dochodu (poniesionej straty) w odniesieniu do każdego z posiadanych zezwoleń.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LUTEGO 2019 R.:
Zastosowanie klucza przychodo-
wego przewidzianego w art. 15 ust.
2 i 2a u.p.d.o.p. do kosztów pono-
szonych przez oddział lub jednost-
kę handlową**

W przypadku kosztów ponoszonych przez oddział lub jednostkę handlową prowadzące jednocześnie działalność opodatkowaną CIT oraz działalność zwolnioną z tego opodat-

kowania (na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p.), które będą związane wyłącznie z działalnością oddziału lub jednostki handlowej, spółka w pierwszej kolejności powinna ustalić koszty uzyskania przychodów, które można przypisać do poszczególnych źródeł w sposób bezpośredni (przykładowo poprzez zidentyfikowanie konkretnych kwot wydatków w dokumentach źródłowych, specyfikacjach, czy innych ewidencjach) lub (w przypadku braku możliwości bezpośredniego ustalenia) w sposób pośredni, tj. przez zastosowanie wskazanego przez spółkę klucza rozliczeniowego, a dopiero kiedy nie będzie możliwe bezpośrednie lub pośrednie przypisanie kosztów uzyskania przychodów do poszczególnych źródeł powinna zastosować klucz przychodowy przewidziany w art. 15 ust. 2 i 2a u.p.d.o.p.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LUTEGO 2019 R.:
Możliwość skorzystania z miesza-
nej formy rozliczania podatku VAT
od importu towarów**

Wnioskodawca – czynny zarejestrowany podatnik VAT – sprzedaje towary w Polsce i za granicą (prowadzi sprzedaż towarów medycznych i weterynaryjnych). Obecnie oprócz krajów UE importuje on towary z krajów takich jak: Chiny, Indie, Stany Zjednoczone itp. Wnioskodawca stosuje uproszczone zasady rozliczania importu towarów w ramach tzw. procedury uproszczonej (art. 33a u.p.t.u.) od maja 2017 r. Wszystkie warunki do

korzystania z procedury uproszczonej zostały zachowane. Jednak w niektórych przypadkach związanych z korzystaniem z innych agencji celnych, z którymi wnioskodawca nie podpisał stałej współpracy, nie stosuje ww. procedury, tym samym jest zobowiązany do uiszczenia podatku VAT z góry do urzędu skarbowego. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż przepisy u.p.t.u. nie wyłączają jednoczesnej możliwości rozliczania (wykazania) kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów z zastosowaniem procedury uproszczonej (zgodnie z art. 33a u.p.t.u.), jak również z zastosowaniem procedury zwykłej (na podstawie art. 33 u.p.t.u.) i nie ograniczają podatnika do stosowania wyłącznie z jednej procedury. W konsekwencji, rozliczenie importu towarów zgodnie z art. 33a u.p.t.u. w stosunku do jednego importu towarów nie spowoduje, że podatnik będzie zobowiązany do rozliczania w taki sposób wszystkich swoich transakcji, a jednocześnie rozliczenie jednej transakcji na zasadach innych niż określone w art. 33a u.p.t.u. nie spowoduje utraty możliwości rozliczenia podatku należnego zgodnie z tą procedurą w stosunku do kolejnych dokonywanych przez podatnika importów towarów. Zatem skoro, wszystkie warunki do korzystania z ww. procedury uproszczonej zostały zachowane, rozliczenie podatku VAT należnego z tytułu importu towarów w sytuacji przedstawionej w opisanym stanie faktycznym jest możliwe z zastosowaniem mieszanej formy rozliczania podatku VAT od importu towarów.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LUTEGO 2019 R.: Możliwość zastosowania stawki 0% dla otrzymanej zaliczki w sytuacji, gdy wywóz towaru poza terytorium UE nastąpi w terminie dłuższym niż 2 miesiące od otrzymania tej zaliczki**

W sytuacji, gdy wywóz przedmiotu eksportu (linii do produkcji brykietów i linii do mielenia wełny mineralnej), na poczet którego spółka otrzyma zaliczkę nastąpi w terminie późniejszym niż określony w art. 41 ust. 9a u.p.t.u., ale uzasadnione będzie to specyfiką realizacji dostaw potwierdzoną warunkami dostawy (przygotowanie i wykonanie dostawy tak skomplikowanej instalacji technologicznej, trwa zawsze od daty rozpoczęcia prac projektowych do wysyłki urządzeń co najmniej 6-7 miesięcy), w których zawarty będzie termin wywozu towarów, zastosowanie ma norma art. 41 ust. 9b u.p.t.u. W tej sytuacji spółka powinna posiadać dokument, o którym mowa w art. 41 ust. 6a u.p.t.u., potwierdzający wywóz towarów poza terytorium UE przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym nastąpi wywóz towarów (zgodnie z warunkami dostawy) – art. 41 ust. 9b w zw. z art. 41 ust. 9a oraz art. 41 ust. 6 w zw. z art. 41 ust. 6a u.p.t.u. Należy przy tym uwzględnić ewentualność zastosowania art. 41 ust. 7, 9 i 11 u.p.t.u.

KONTAKT

WARSZAWA G9

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01